

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 24.6.2024, του ΣΤΑΥΡΟΥ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ: Όλα τα βλέμματα της Ευρώπης είναι στραμμένα στη Γαλλία, το προπύργιο του δημοκρατικού κράτους (République). Η απόφαση του προέδρου της Δημοκρατίας να διαλύσει την Εθνοσυνέλευση και να προκηρύξει πρόωρες βουλευτικές εκλογές ήταν παρακινδυνευμένη, με απρόβλεπτες επιπτώσεις. Η εκλογική αναμέτρηση θα είναι ανάμεσα στην Εθνική Συσπείρωση και στο Νέο Λαϊκό Μέτωπο.

Ο Σερζ Κλάρσφελντ (γενν. 1935) είναι μια σπουδαία μορφή του γαλλικού εβραϊσμού, ο άνθρωπος που μαζί με τη γυναίκα του Μπεάτε αφιέρωσε τη ζωή του, αφενός στο να εντοπίσει τους ναζί δολοφόνους και να τους οδηγήσει στα δικαστήρια και, αφετέρου, να διασώσει τη μνήμη των θυμάτων του Ολοκαυτώματος. Χάρη στον πολύχρονο αγώνα τους δικάστηκαν και καταδικάστηκαν ο Πολ Τουβιέ, ο Μορίς Παπόν και ο Κλάους Μπάρμπι. Συγκλονιστική είναι και η προσπάθειά τους να διασώσουν τα ονόματα και να βρουν τις φωτογραφίες των 11.000 Εβραίοπουλων της Γαλλίας που θανατώθηκαν στα ναζιστικά στρατόπεδα. Το ζεύγος Κλάρσφελντ δεν μας είναι άγνωστο στην Ελλάδα: έχουν εκδοθεί και στη γλώσσα μας τα «Απομνημονεύματά» τους (μτφρ. Καρίνα Λάμψα, εκδ. Καπόν, 2016). Αυτός ο άνθρωπος, λοιπόν, δήλωσε δημόσια ότι θα ψηφίσει την ακροδεξιά Εθνική Συσπείρωση στον δεύτερο γύρο των βουλευτικών εκλογών στις 7 Ιουλίου, αν στις 30 Ιουνίου η κάλη αναδείξει πρώτα κόμματα την Εθνική Συσπείρωση και το Νέο Λαϊκό Μέτωπο (την πρώτη Κυριακή θα ψηφίσει τους κεντρώους). Ο λόγος που θα το κάνει είναι, μας λέει, ότι δεν θέλει να ψηφίσει το Νέο Λαϊκό Μέτωπο, επειδή ο αρχηγός της βασικής συνιστώσας του, ο Μελανσόν, είναι αντισημίτης. Αν θέλουμε το πιστεύουμε, οι ερωτοτροπίες του πάντως με τη Εθνική Συσπείρωση έχουν αρχίσει από καιρό. Τον Οκτώβριο του 2022 παρέλαβε από τα χέρια του ακροδεξιού δημάρχου του Περγινιάν, παλιού διευθυντή του πολιτικού γραφείου του Ζαν-Μαρί Λεπέν, το μετάλλιο της πόλης. Τι έχει συμβεί, τι έχει αλλάξει; Δεν είναι το κόμμα της Μαρίν Λεπέν το κόμμα των αντισημιτών, των απογόνων του Βισί, ενάντια στους οποίους πάλεψε όλη τη ζωή του ο Κλάρσφελντ; Στη μεγάλη διαδήλωση 100.000 Γάλλων κατά του αντισημιτισμού, στις 12 Νοεμβρίου 2023, η Μαρίν Λεπέν έλαβε μέρος (ενώ δεν έλαβε ούτε ο Μακρόν) και ο Κλάρσφελντ χαιρέτισε την παρουσία της και δήλωσε ότι η Εθνική Συσπείρωση είναι πλέον ένα κόμμα με το οποίο μπορείς να συνδέσαι ανένοχα (fréquentable). Η Λεπέν μπορεί να διακρίνεται για την ωμότητά της, πάντως χαζή δεν είναι: ξέρει ότι δεν γίνεται σήμερα στην Ευρώπη πρωθυπουργός (ή πρόεδρος εν προκειμένω), ανεμίζοντας τη σημαία του αντισημιτισμού, εξ ου και η σχέση που ανέπτυξε με τον Κλάρσφελντ. Αν αυτός είναι από τις πιο εμβληματικές προσωπικότητες του γαλλικού εβραϊσμού, δεν είναι ο μόνος Εβραίος της Γαλλίας που θα ψηφίσει Λεπέν. Είναι πολλοί, γνωστοί και άγνωστοι, και αυτό που τους συνδέει με το κόμμα της είναι, χωρίς καμία αμφιβολία, η κοινή εχθρότητά τους για τους Αραβες.

Ο Ζορντάν Μπαρντελά, ο επικεφαλής της Εθνικής Συσπείρωσης, ανακοίνωσε πως τα πρώτα μέτρα που θα λάβει ως κυβέρνηση θα αφορούν την αγοραστική δύναμη (το περίφημο rounoir d' achat, κύρια έγνοια των Γάλλων), την ασφάλεια και τη μετανάστευση. Θα αναφέρω δύο από αυτά τα μέτρα, το πρώτο από τη δέσμη για την ασφάλεια και το άλλο για τη μετανάστευση. Η Εθνική Συσπείρωση, αν γίνει κυβέρνηση, θα καταργήσει τα οικογενειακά επιδόματα για τους γονείς που έχουν ανήλικα παιδιά τα οποία έχουν καταδικαστεί ποινικά! Οι ευάλωτες αυτές οικογένειες, συνήθως μονογονεϊκές, θα κινδυνεύουν δηλαδή με έξωση από την κατοικία τους και γενικά, αντί να βοηθηθούν, ο Μπαρντελά θέλει να συντριβούν! Ενα άλλο μέτρο που θα λάβει είναι η κατάργηση της κρατικής ιατρικής βοήθειας για τους μετανάστες (aide médicale d' Etat, AME) και η αντικατάστασή της από ένα ταμείο για τα κρίσιμα επείγοντα περιστατικά. Η AME καλύπτει σήμερα 460.000 μετανάστες χωρίς χαρτιά. Η κατάργησή της δεν σημαίνει μόνο αδιαφορία για την υγεία και τη ζωή τους -ας παν να πεθάνουν!-, αλλά επειδή οι άνθρωποι αυτοί ζουν μαζί με άλλους θα έχει επιπτώσεις και στη δημόσια υγεία. Τα δύο μικρά αυτά παραδείγματα -εξ όνουχον τον λέοντα- δείχνουν ότι συστατικό στοιχείο της ιδεολογίας ενός ακροδεξιού κόμματος είναι οι διακρίσεις εις βάρος ορισμένων, μικρών ή μεγάλων, κατηγοριών ανθρώπων. Πώς είναι δυνατόν λοιπόν ένας Εβραίος, το κατεξοχήν θύμα διακρίσεων στην ευρωπαϊκή ιστορία, να ψηφίζει ένα τέτοιο κόμμα; Την Εθνική Συσπείρωση την ψήφισαν στις πρόσφατες ευρωεκλογές και πολλοί καθολικοί και θα την ψηφίσουν ξανά και στις προσεχείς βουλευτικές. Το 42% των θρησκευόμενων Γάλλων καθολικών ψήφισε ακροδεξιά κόμματα συνολικά στις ευρωεκλογές της 9ης Ιουνίου 2024. Τον συνδυασμό του Μπαρντελά τον ψήφισε το 32% των θρησκευόμενων καθολικών, ενώ στις ευρωεκλογές του 2019 τον είχε ψηφίσει το 14%! Τιμητική εξαίρεση ανάμεσα στους χριστιανούς της Γαλλίας οι προτεστάντες. Το παράδειγμα Εβραίων και καθολικών ψηφοφόρων της Εθνικής Συσπείρωσης δείχνει αυτό που ξέρουμε ήδη από καιρό, ότι η ψήφος στην Ακροδεξιά έχει πλήρως απενοχοποιηθεί!

Οι συζητήσεις στη Γαλλία για τους λόγους που οδηγούν ανθρώπους από όλα τα κοινωνικά στρώματα και όλες τις επαγγελματικές και μορφωτικές κατηγορίες να ψηφίζουν Ακροδεξιά είναι ατέλειωτες. Πιστεύω κι εγώ, μαζί με πολλούς άλλους, πως οι λόγοι είναι κοινωνικοί και πολιτιστικοί. Στη γαλλική κοινωνία, όπως έχει δείξει ο Φρανσουά Ντιμπέ, δεν είναι μόνο ότι έχουν διευρυνθεί οι κοινωνικές ανισότητες, αλλά κυρίως ότι αυτές βιώνονται σε ατομικό επίπεδο ως ανισότητες πρόσβασης και ως ταπεινωτικές διακρίσεις. Οι πολιτιστικοί λόγοι συνοψίζονται σε αυτό που από το 2010 και μετά ονόμασαν «πολιτιστική ανασφάλεια», δηλαδή το ακαθόριστο εκείνο συναίσθημα που νιώθει ένας άνθρωπος στην καθημερινή ζωή του, ότι τίποτε πια δεν είναι ίδιο στη γειτονιά του και στην πόλη του, εξαιτίας κυρίως της έλευσης μεταναστών, οι οποίοι διεκδικούν για λογαριασμό τους τη δική τους κουλτούρα. Θα δώσω ένα μικρό παράδειγμα: το 1960, μόλις 1% των παιδιών που γεννιούνταν στη Γαλλία έπαιρναν αραβομουσουλμανικό όνομα, σήμερα είναι το 21%. Θυμίζω το σύνθημα της Εθνικής Συσπείρωσης: «On est chez nous», «είμαστε σπίτι μας», «είμαστε στον τόπο μας». Αν θέλετε να ζήσετε κι σεις εδώ, λένε στους μουσουλμάνους μετανάστες, προσαρμοστείτε. Το μεγαλύτερο λάθος των αντι-ακροδεξιών κομμάτων θα ήταν να προσπαθήσουν να αντικρούσουν τα πολιτικά επιχειρήματα των ακροδεξιών. Πρέπει να βγούμε έξω από την παγίδα τους, να θέσουμε νέα ερωτήματα, να ορίσουμε άλλα επίδικα, να μην παίζουμε στο γήπεδό τους. Η απάντησή μας πρέπει να είναι επίσης συνολικά και αδιαίρετα κοινωνική και πολιτιστική.

ΠΗΓΗ: [ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ](#) 24.6.2024